

Sphære. Paa samme Maade, som et Sogn kan udvikle sin Virksomhed, og Amtet sin, paa samme Maade maa ogsaa den enkelte Landsdele kunne udvikle sig frit i sine Forhold; men vi have tillige troet, at, naar man anerkjendte, at der var visse Anliggender, som vare fælles for det hele Monarchie, som vare fælles for den hele Stat, naar man erkjendte, at man med Hensyn til disse Fællesanliggender skulde give den fælles Repræsentation en vis Myndighed, da vilde det være urigtigt at indskrænke denne Myndighed paa Halvveien, da vilde det være urigtigt at binde denne Myndigheds Udøvelse til en Virksomhed for Repræsentation for de enkelte Statsdele i de Anliggender, der vare fælles. Der have vi meent, at Fællesregjeringen med Fællesrepræsentationen skulde kunne gaa frem paa sin Villie. Dette gjælder om Mandskab, og det gjælder om Penge. Vi have villet, at Regjeringen med Fællesrepræsentationen skulde kunne finde Valeren i Mændens Lomme og skulde kunne finde Manden selv. Vi have meent, at mellem Fællesrepræsentationens og Regjeringens Villie om at faae en vis Sum Penge, der skulde de enkelte Statsdeles Repræsentationer ikke kunne træde imellem og afgjøre, paa hvilken Maade disse Penge skulde bringes tilveie; thi derved kunde det let være, at det blev som en Skillemuur, der skilte Fællesrepræsentationens Villie fra de Penge, som den ønskede at komme i Besiddelse af. Naar man siger, at Fællesrepræsentationen kan udskrive en vis Sum Penge, men man tillige giver de enkelte Statsdeles Repræsentationer Myndighed til at paalægge Pengene, hvorledes vil man da faae denne Sum tilveiebragt, dersom de enkelte Statsdeles Repræsentationer dertil nægte deres Samtykke? Man anviser os i saa Fald den militaire Magt. Ja, den militaire Magt kan være meget god; men det er dog et yderligt Middel. Det er et Middel, som man i alt Fald ogsaa skal have tilveiebragt. Skulde man optage det som en Bestemmelse, at Fællesmagten kunde paa den og den Maade udøve Execution? Man maa da vedtage en Bestemmelse derom; man kan ikke lade det beroe ved her ene at udtale det, men man maa søge at bringe det ind i Lovsform. Hvorledes har Udvalgets Fleertal

stillet Fællesrepræsentationen med Hensyn til Penge? Giver Fællesrepræsentationen i Foræning med Kongen en Skattelov, da bestemmes det, at den Sum skal udredes af hele Monarchiet, og da kan den ikke komme til Pengene; førend at Skattelovene for de særegne Landsdeles Repræsentationer ere blevne affattede. Det er den ene Maade, hvorpaa den kan komme til Penge. Den anden Maade, den at reise Laan, den er den affaaeren ifølge den Redaction, som er bleven foreslaaet af Udvalgets Fleertal; thi i Forslag under Nr. 17. staaer der, at ikke noget Statslaan kan optages uden ifølge Lov. Altsaa, Landet kan være i den største Fare, der kan være den største Anledning til at tilveiebringe Penge; men, der kan ikke optages Noget paa hele Monarchiet hvilende Statslaan, uden at de enkelte Landsdeles Repræsentationer dertil give deres Samtykke. Er det en Maade, hvorpaa man virkelig troer at kunne sørge for, at Fællesregjeringen ikke kommer til at mangle de Midler, som ere nødvendige? (Ordføreren: Det staaer der heller ikke!). Der staaer i det Forslag, som er gjort af Udvalget under Nr. 17, at intet Statslaan kan optages uden ifølge Lov. (Ordføreren: Ja, men det er for den særlige Stat; det er ikke for Fællesstaten!) Nei, det er ikke den særlige Stat vedkommende paa nogen Maade. Det var ønskeligt, hvis man forbeholdt Fællesrepræsentationen Myndighed til at gjøre Laan, at man da ogsaa virkelig fremhævede dette. Jeg kan ikke see det noget Sted. Hvorledes stilles nu Regjeringen og Repræsentationen med Hensyn til Armeen? Ogsaa her maa man see hen til det Udringsforslag, som er stillet under Nr. 17. I dette heder det: „heller ikke noget Mandskab udskrives uden ifølge Lov.“ Ja, det er maaskee ogsaa til de enkelte Landsdeles Brug, at der ikke kan udskrives Mandskab uden ifølge Lov, men jeg spørger, om det, at der kan udskrives Mandskab til fælles Brug for hele Staten, følger dette ogsaa af sig selv? Jeg troer ikke, at de Herrer ville gjøre denne Fortolkning gjældende. Altsaa kan der ikke udskrives noget Mandskab, uden ifølge Lov. Lader os altsaa blive staaende et Døgn herved; idet vi undersøge, hvorledes dette vil stille Fællesregjeringen. Den ærede Ordfører har her gjort visse Indrømmelser,